

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedu JUDr. Emila Bdžocha a sudcov JUDr. Viliama Dohňanského a JUDr. Martina Piovartsyho na neverejnom zasadnutí 9. júla 2013 v trestnej veci obvineného **J. K.** vedenej na Okresnom súde Banská Bystrica pod sp. zn. 3Nt 36/2009, o dovolaní obvineného podanom prostredníctvom obhajcu JUDr. Ľ. M., proti uzneseniu Krajského súdu v Trenčíne z 18. mája 2012, sp. zn. 23Tos 37/2012, podľa § 368 ods. 1, § 371 ods. 1 písm. e/, § 386 ods. 1 a § 388 ods. 1, ods. 2 Tr. por. rozhodol

t a k t o :

Uznesením Krajského súdu v Trenčíne z 18. mája 2012, sp. zn. 23Tos 37/2012,

bol porušený zákon

v ustanovení § 193 ods. 1 písm. c/ Tr. por. a s prihliadnutím na čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd aj § 397 ods. 2 Tr. por. v neprospech obvineného J. K.

Napadnuté uznesenie krajského súdu **sa z r u š u j e .**

Krajskému súdu v Trenčíne **sa p r i k a z u j e**, aby vec v potrebnom rozsahu **znova prerokoval a rozhodol v inom zložení senátu.**

O d ô v o d n e n i e

Uznesením Okresného súdu Banská Bystrica, sp. zn. 3Nt 36/2009, z 1. apríla 2010 bol podľa § 399 ods. 2 Tr. por. zamietnutý návrh odsúdeného J. K. na povolenie obnovy konania v trestnej veci bývalého Vojenského obvodového súdu Banská Bystrica, sp. zn. 2T 65/82 (uznesenie z 24. mája 1982), sp. zn. 3Rtv 6/91 (uznesenie z 5. marca 1991) a sp. zn. 3T 73/91 (rozsudok z 3. júna 1991).

Proti tomuto uzneseniu podal odsúdený J. K. sťažnosť, ktorú Krajský súd v Trenčíne uznesením z 18. mája 2012, sp. zn. 23Tos 37/2012, podľa § 193 ods. 1 písm. c/ Tr. por. ako nedôvodnú zamietol.

Obvinený J. K. podal proti tomuto uzneseniu krajského súdu prostredníctvom obhajcu dovolanie z dovolacích dôvodov podľa § 371 ods. 1 písm. b/, písm. i/, písm. k/ Tr. por.

Podľa dovolateľa krajský súd rozhodol v nesprávnom zložení senátu, keďže v pôvodnom konaní pod sp. zn. 2Rto 17/91, na Vyššom vojenskom súde Trenčín rozhodovali i sudcovia, ktorí rozhodovali v teraz posudzovanej veci.

Vzhľadom na to, že návrh na obnovu smeruje proti pôvodnému i rehabilitačnému konaniu zastáva názor, že v konaní o obnove mali byť vylúčení sudcovia, ktorí v minulosti rozhodovali v pôvodnom i rehabilitačnom konaní, a to i s prihliadnutím na ustanovenie § 8 zák. č. 119/1990 Zb., podľa ktorého z rehabilitačného konania sú vylúčení sudcovia, ktorí rozhodovali v pôvodnom konaní. Keď sa tak nestalo, došlo podľa dovolateľa k porušeniu práva na zákonného sudcu podľa čl. 38 ods. 1 Listiny a čl. 48 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky.

Keďže rozhodnutie je založené aj na nesprávnom právnom posúdení zisteného skutku a trestné stíhanie je neprípustné, navrhol „zrušiť napadnuté uznesenie krajského súdu i uznesenie okresného súdu s tým, **aby d o v o l a c í súd sám návrhu vyhovel**“.

Prvostupňový súd v súlade s § 376 Tr. por. doručil dovolanie obvineného na vyjadrenie Okresnej prokuratúry Banská Bystrica. Prokurátor navrhol ho odmietnuť podľa § 382 písm. c/ Tr. por. s tým, že dovolanie proti obnove konania nie je prípustné.

Najvyšší súd Slovenskej republiky po preskúmaní veci dospel k záveru, že dovolanie je prípustné a podala ho oprávnená osoba v zákonnej lehote, a to s prihliadnutím na Nález Ústavného súdu Slovenskej republiky II ÚS 284/2011, a rozsudok Najvyššieho súdu Slovenskej republiky, sp. zn. 4 Tdo 58/2011, a článok 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd.

Z týchto rozhodnutí vyplýva, že odmietnutie dovolania ako neprípustného neprichádza do úvahy v prípadoch, keď o veci rozhodol vecne a miestne nepríslušný súd (§ 371 ods. 1 písm. a/ Tr. por.) i napriek tomu, že nejde o rozhodnutie uvedené v § 368 ods. 2 Tr. por.

Za taký treba považovať aj prípad, že o veci konal a rozhodol orgán činný v trestnom konaní, sudca alebo prísediaci, ktorý mal byť vylúčený z vykonávania úkonov trestného konania (§ 371 ods. 1 písm. e/ Tr. por.).

Z vyžiadaného pripojeného spisu Vojenského obvodového súdu Banská Bystrica, sp. zn. 3Rtv 6/91, d o v o l a c í s ú d zistil, že uznesením Vyššieho vojenského súdu Trenčín z 9. apríla 1991, sp. zn. 2Rto 17/91, bola zamietnutá sťažnosť odsúdeného J. K. ako nedôvodná (§ 148 ods. 1 písm. c/ Tr. por.) proti uzneseniu Vojenského obvodového súdu Banská Bystrica z 5. marca 1991, ktorým pri nezmenenom výroku o vine zrušil rozsudok Vojenského obvodového súdu Banská Bystrica z 24. mája 1982, sp. zn. 2T 65/82, vo výroku o treste.

Zo zápisnice na č.l. 18 vyplýva, že sťažnostný senát vyššieho vojenského súdu rozhodol okrem iného v zložení JUDr. Ondrej Samaš a člen senátu JUDr. Ondrej Gáborík, ktorý „spracoval rozhodnutie“.

V dovolaní posudzovanej veci o sťažnosti odsúdeného J. K. rozhodol Krajský súd v Trenčíne v senáte zloženom z predsedu JUDr. Ondreja Gáboríka a členov senátu JUDr. Ondreja Samaša a JUDr. Františka Kováča (zápisnica o neverejnom zasadnutí z 18. mája 2012, sp. zn. 23Tos 37/2012 – č.l. 123).

Podľa § 397 ods. 2 Tr. por. o návrhu na povolenie obnovy konania, ktoré sa skončilo právoplatným rozhodnutím súdu, rozhoduje iný samosudca alebo iný senát súdu, ktorý vo veci rozhodol v prvom stupni.

Z citovaného ustanovenia vyplýva, že z rozhodovania o návrhu na povolenie obnovy konania sú vylúčení sudcovia, ktorí v pôvodnom konaní rozhodovali na súde prvého stupňa.

Zmyslom tohto ustanovenia je zabezpečenie nestrannosti a nezaujatosti sudcov pri rozhodovaní o povolení obnovy konania v súlade s právom obvineného na spravodlivé súdne konanie podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru s cieľom, aby v konaní o obnove sudcovia, ktorí rozhodovali v pôvodnom konaní, neprisudzovali „svoje rozhodnutie“ z hľadisk rozhodných pre obnovovacie konanie.

Vychádzajúc z týchto princípov, rešpektujúc aj právo obvineného na spravodlivý proces podľa názoru senátu najvyššieho súdu z rozhodovania o obnove konania sú vylúčení aj sudcovia, ktorí rozhodovali ako odvolací (sťažnostný) súd v pôvodnom konaní.

Pritom v danom prípade za pôvodné konanie (konanie v prvom stupni) treba považovať i rehabilitačné konanie tak, ako sa stalo v pojednávanej veci, kde sudcovia JUDr. Ondrej Samaš a JUDr. Ondrej Gáborík zamietnutím sťažnosti obvineného J. K. „právoplatne rozhodli o vine obvineného z trestného činu nenastúpenia služby v ozbrojených silách podľa § 269 ods. 1 Tr. zák.“, hoci ten sa domáhal, aby odvolací súd „zrušil pôvodný rozsudok vo výroku o vine a trestné stíhanie“ proti nemu zastavil, pretože vojenskú službu nenastúpil z náboženského presvedčenia. Preto sa necíti byť vinný a odsúdenie považuje za nespravodlivé: (odôvodnenie uznesenia, sp. zn. 2Rto 17/91 – čl. 19-21 procesného spisu).

Za tejto situácie dovolací súd zistil, že je daný dôvod dovolania v zmysle § 371 ods. 1 písm. e/ Tr. por. s prihliadnutím na § 397 ods. 2 Tr. por. a článok 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd.

Vzhľadom na to, že vo veci rozhodli sudcovia, ktorí mali byť vylúčení z rozhodovania o sťažnosti obvineného J. K. proti prvostupňovému rozhodnutiu najvyšší súd neskúmal namietané dovolacie dôvody podľa § 371 ods. 1 písm. i/, písm. k/ Tr. por. S týmto sa v rámci sťažnostných námietok musí vyporiadať iný „zákonný senát“ Krajského súdu v Trenčíne.

Najvyšší súd preto po vyslovení porušenia zákona v neprospech obvineného, zrušil napadnuté uznesenie krajského súdu a vec prikázal tomuto súdu, aby ju v potrebnom rozsahu znovu prejednal a rozhodol v inom zložení senátu, pričom je viazaný právnym názorom vysloveným v tomto rozsudku (§ 391 ods. 1 Tr. por.).

P o u č e n i e : Proti tomuto rozsudku opravný prostriedok nie je prípustný.

V Bratislave 9. júla 2013

JUDr. Emil B d ž o c h , v. r.
predseda senátu

Za správnosť vyhotovenia: Anna Halászová